

Перелік посилань:

1. Малько К. С. Інвестиційний клімат та інвестиційна привабливість України: чинники їх формування в сучасних умовах / К. С. Малько // *Актуальні проблеми економіки*. – 2015. – № 3. – С. 100-105.
2. Оніщенко І. О. Інвестиційна привабливість України: проблеми та шляхи їх вирішення [Електронний ресурс] / І. О. Оніщенко // *Траєкторія науки*. – 2016. – Т. 2, № 3. – С. 289-295. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/trna_2016_2_3_12.
3. *Позиція України в рейтингу країн світу за Індексом глобальної конкурентоспроможності 2016-2017* [Електронний ресурс] / Економічний дискусійний клуб. – Режим доступу : [/edclub.com.ua](http://edclub.com.ua).
4. Федорчак О. В. Міжнародні індекси інвестиційної привабливості України / О. В. Федорчак // *Вісник Національної академії державного управління при Президентові України*. Серія : *Державне управління*. – 2016. – № 3. – С. 21-28.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ЯК УМОВА РЕАЛІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОЇ МОДЕЛІ ЕКОНОМІКИ

С.В. Мицюк, к.е.н.

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Глобалізація, яка стала однією з визначальних характеристик світової економіки сьогодні, створила проблему пошуку нових форм і методів адаптації національних економік до сучасних вимог здійснення міжнародних економічних відносин. Особливий інтерес викликає питання конкурентоспроможності в умовах глобалізації світового господарства і формування нового етапу розвитку економічної системи.

Серед чинників, які розкривають конкурентоспроможність, вагоме значення має інноваційна складова. Інновації сьогодні є найважливішим чинником саме створення й утримання конкурентних переваг у всіх сферах економіки, зокрема виробництві та розподілі товарів і послуг.

Перевагою у конкурентній боротьбі є впровадження інноваційних технологій, що дає змогу досягати підвищення якості продукції, отримувати нові ринки та використовувати інноваційні підходи в управлінні. Перспективи розвитку економіки завдяки інноваційній діяльності є безперечними: значення сировинних товарів знижується, а інтелектуальних активів – зростає. Під час переходу до інноваційної моделі економіки стає можливим зниження залежності країни від рівня цін на природні ресурси.

Зміна технологій і створення інновацій стали новою умовою конкурентоспроможності, яка потребує від підприємств здатності якнайшвидшої реалізації інновацій. А конкурентні переваги у сучасних умовах почали формуватися одночасно з розвитком процесів інтелектуалізації праці, та інформатизації суспільства. І якщо конкурентоспроможність – це можливість створювати й утримувати у довгостроковій перспективі стійкі конкурентні переваги, то значний прорив в технологіях та інформаційній сфері спонукає країни орієнтуватися на нові джерела конкурентних переваг та створювати їх.

Отже, в сучасному світі суспільство переходить від економічної спрямованості до інноваційної, від нагромадження матеріального багатства як основи особистого добробуту – до нагромадження інформації як основи суспільного прогресу. Саме володіння інформацією та інтелектуальним потенціалом, а не матеріальними благами визначають місце людини в сучасному суспільстві. Інвестиції в людський капітал і формування на цій основі інтелектуального капіталу суспільства перетворюються на пріоритетний загальнонаціональний інтерес.

Інноваційна модель економіки стає тим підґрунтям, яке визначає економічну силу країни та її перспективи на світовому ринку. В країнах, що належать до інноваційних лідерів, спостерігається висока концентрація найбільш рентабельних видів бізнесу, переважно високотехнологічна структура національного виробництва, винесення за межі власної країни промислово-технологічного циклу виробництва, які є екологічними, ресурсомісткими тощо, зосередження найбільших фінансових потоків.

Але слід також зазначити, що інноваційна економіка має зворотній бік, адже більше залучення в глобальні стосунки та орієнтація на інноваційний тип розвитку містять в собі великі загрози щодо перспектив сталості такого розвитку. Важливу роль тут відіграє спекулятивний рух капіталів у галузі високих технологій, інтенсивність якого багатократно підсилюється внаслідок розвитку електронних грошових систем. Неконтрольована інформаційна економіка породжує фінансових спекулянтів і напівлегальні види бізнесу, одночасно створюючи подальше ослаблення можливостей державного регулювання.

Таким чином, правильне розуміння суті інноваційних процесів, які лежать в основі сучасних моделей розвитку провідних економік світу, а також їхнього місця в цілісній суспільно-економічній системі має важливе значення, адже саме підвищення конкурентоспроможності, спри-

чинене НТП та глобалізацією, дали змогу державам із різним економічним розвитком вийти на світові ринки та зайняти конкурентні позиції, взяти участь у міжнародному поділі праці та підвищувати продуктивність і бути залученим у систему світових господарських зв'язків.

СТАН ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В МИКОЛАЇВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Д.О. Мігунова, здобувач вищої освіти

Науковий керівник: А.В. Слюсаренко, к.е.н., доцент

Миколаївський національний університет імені В.О. Сухомлинського

Створення привабливого інвестиційного клімату Миколаївської області є головною умовою економічного зростання країни або області та одним з основних завдань стратегії економічного та соціального розвитку.

Стимулювання інвестиційної діяльності Миколаївської області є першочерговою передумовою для економічного зростання. Як ми бачимо, ситуація останніх років показує, що фактичний стан залучення інвестицій в економіку Миколаївської області не відповідає її інвестиційним можливостям, які визначаються такими специфічними факторами, як:

- 1) вигідне економіко-географічне положення, через територію Миколаївської області проходять три міжнародні транспортні коридори;
- 2) розвинена транспортна інфраструктура і морегосподарський комплекс (наявність трьох морських портів і одного річкового порту, розгалуженої мережі автомобільних доріг, залізничного сполучення, міжнародного аеропорту);
- 3) потужний експорт орієнтований промисловий потенціал;
- 4) сприятливі умови для розвитку агропромислового комплексу області;
- 5) потужна енергетична галузь;
- 6) унікальні природні ресурси: родючі чорноземи, родовища, сировина для цементної промисловості, інші нерудні корисні копалини;

Поряд з переліченими факторами для інвестиційної діяльності Миколаївської області, які позитивно впливають на економічну діяльність, існують і негативні фактори, які заважають залученню інвестицій. До них ми можемо віднести такі фактори: не має визначності у питанні власності, слабка нормативна база оцінки доцільності інвестиційних проектів у миколаївській області, недостатньо обґрунтовані маркетингові дослідження ринкових умов і експертиз, законодавчі акти, зміни в політиці [1].

За даними Головного управління статистики в Миколаївській області аналіз останніх тенденцій розвитку інвестиційних процесів області показує, що обсяг інвестицій в основний капітал зростає до 2013 року, а вже у 2014 році цей показник знижується у порівнянні з 2013 роком, що зумовлено економічною кризою, у 2015 він знову зростає приблизно на 2 118 582 млн грн, а вже у 2016 приріст складає 3 153 302 млн грн (рис. 1) [3].

Рисунок 1. Динаміка інвестицій в основний капітал Миколаївської області